

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 г 32/2021
18.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Јасминка Станојевић, у предмету предлагача АА из ..., чији су пуномоћници адвокати из Адвокатског ортачког друштва „Станић и партнери“ из Београда, у поступку заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача, донео је дана 18.11.2021. године,

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача и потврђује решење Апелационог суда у Београду Р4г 88/21 од 01.10.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Београду Р4г 88/21 од 01.10.2021. године, одбијен је као неоснован приговор предлагача ради убрзања поступка у предмету тог суда Гж 5260/20, као и захтев за накнаду трошкова поступка.

Предлагач је дана 18.10.2021. године изјавио жалбу, наводећи да Апелациони суд у Београду није одлучио о његовом приговору, поднетом ради убрзавања поступка у предмету тог суда Гж 5260/20, са предлогом да се његов приговор усвоји, утврди повреда права на суђење у разумном року у наведеном предмету, те да се наложи поступајућем судији да у року од 8 дана предузме процесне радње којима се делотворно убрзава поступак.

Одлучујући о жалби предлагача на основу одредбе члана 17. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, број 40/15), члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни касациони суд је применом члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци овог решења, а из следећих разлога.

Из списка који су достављени са жалбом предлагача, утврђује се да је Апелациони суд у Београду, дана 01.10.2021. године донео решење Р4г 88/21, којим је

одбио као неоснован приговор предлагача, ради убрзавања поступка у предмету тог суда Гж 5260/20.

У поступку доношења овог решења нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. ЗПП, на које Врховни касациони суд, као другостепени, пази по службеној дужности.

Из списка и разлога побијаног решења произилази да је предлагач поднео приговор ради убрзавања поступка дана 11.08.2021. године, наводећи да је Виши суд у Београду дана 25.02.2020. године донео пресуду П 11732/18 којом је усвојио тужбени захтев тужиле, овде предлагача, да је тужени изјавио жалбу 15.06.2020. године и то само на други став изреке којим су одређени трошкови поступка, да је предмет примљен у рад 04.09.2020. године и заведен под бројем Гж 5260/20, као и да одлука о жалби није донета до дана када је приговор ради убрзавања поступка изјављен, као ни до дана доношења решења о приговору. Имајући у виду чињеницу да поступак од дана подношења тужбе 26.04.2018. године, до дана подношења приговора, траје незнатно дуже од три године, да је првостепени поступак трајао до доношења првостепене пресуде дана 25.02.2020. године, првостепени суд који је одлучивао о приговору је закључио, да предлагачу није повређено право на суђење у разумном року у овом предмету.

Оцењујући наводе жалбе, Врховни касациони суд налази да се наведени закључак првостепеног суда заснива на правилној примени материјалног права.

Наиме, одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, број 98/2006), прописано је да свако имао право да му независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, прописано је да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року, уважавају се све околности предметног суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значаја предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

Полазећи од наведених материјално правних одредби у контексту утврђеног чињеничног стања, Врховни касациони суд налази да је првостепени суд одлучујући о приговору предлагача правилно оценио све утврђене чињенице битне за одлуку у овој правној ствари и приликом доношења побијаног решења узео у обзир све напред наведене околности. Чињеница да поступак пред другостепеним судом још увек није окончао из разлога које је дао другостепени суд, за сада се не може оценити као неоажурно или ван разумног рока.

Применом члана 18. Закона о заштити права на суђење у разумном року одлучено је као у изреци овог решења. Предлагачу нису досуђени трошкови поступка,

применом члана 153. став 1. и члана 154. ЗПП, у вези члана 30. ЗВП, јер у овом поступку није успео.

Судија
Јасминка Станојевић, с.р.

Поука о правном леку
Против овог решења није дозвољена жалба.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић